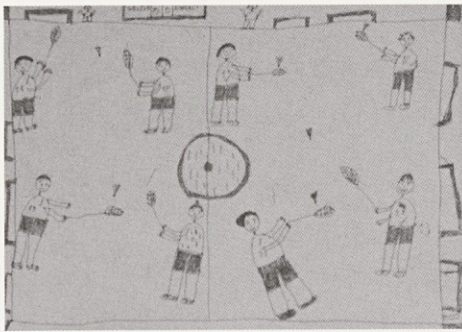

*Glasilo učencev JVIZ
Destrnik-Trnovska vas*

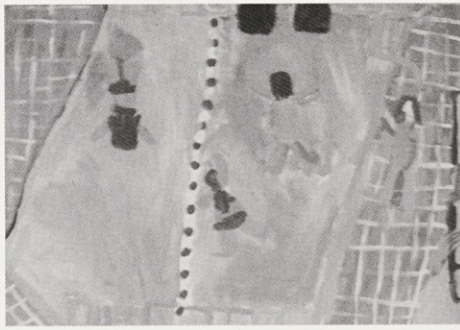

SONČNI GRIČ
2004/05

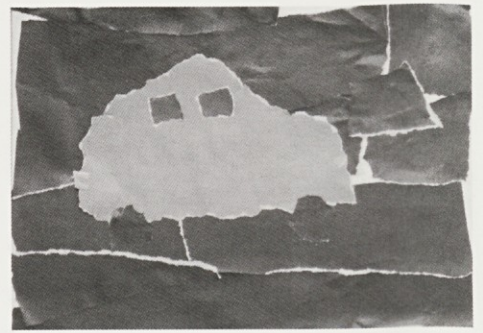

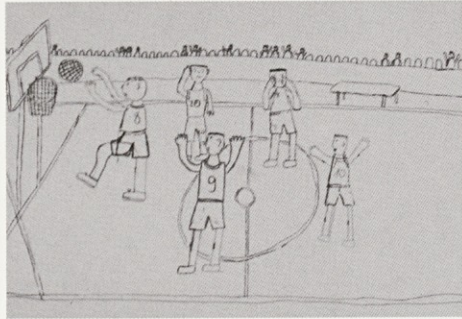
Boštjan Toš, 5. b, BADMINTON, flomaster

Marina Fleten, 5. b, PLAVANJE, tempera

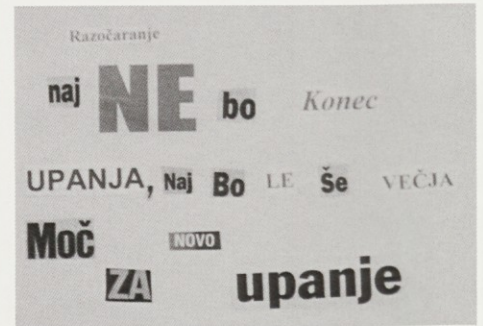
Aljaž Muršec, 1. a, AVTO

Damir Kos, 7. b, KOŠARKA, flomaster

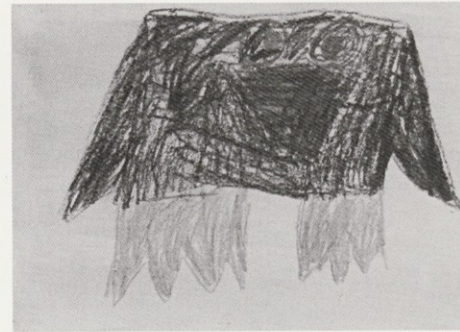
Neja Hrastar, 1. A, LISTJE

Lea Horvat, 9. b

Mariša Horvat, 5. a, ŠOLA V NARAVI, tempera

Nejc Pesek, 1. A, PTIČ

Doroteja Dvoršak, 8. a, Tihožitje čevljev in rogljička, tempera

Denis Perger, 5. a, KOŠARKAR, linorez

Drage bralke, dragi bralci!

Leto je naokoli in zopet je prišel mesec ljubezni, pomladi in otroške radoživosti – mesec maj, s tem pa tudi nova izdaja glasila naših učenk in učencev Sončni grič.

Tudi letos nam prinaša veliko zanimivosti in aktualnih prispevkov, predvsem pa je ogledalo ustvarjalnosti naših učenk in učencev.

V njem je mogoče najti veliko pesmic in zgodbic, v katerih avtorji opisujejo svoj kraj, dom, živali in sorodnike. Prebrali boste tudi dela, ki opisujejo letne čase in radosti, ki jih ti prinašajo otrokom, dela, v katerih otroci opisujejo dogodke iz šolskih klopi. Veliko pa je seveda del, ki so ubrana na temo simpatij, naklonjenosti ... in v njih učenci na svojstven način govorijo o ljubezni in jih posvečajo bolj ali manj skritim simpatijam. Da bi imelo glasilo čim bolj privlačno podobo, je v njem tudi veliko likovnih del naših učenk in učencev.

Avtorjem in njihovim mentorjem želim še veliko ustvarjalnega navdiha in uspehov v prihodnosti, vsem bralcem pa prijetno in sproščeno branje.

*Ravnatelj:
Drago Skurjeni*

PRIJATELJ

Prijatelja imeti je lepo.
Resnično mu zaupaš, če ti je hudo.
In kadar si čisto sam,
Je prijatelj kakor sončni dan.
Ali si bil kdaj že čisto sam?
Takrat si spoznal, da prijatelj ni zaman.
Enako čuti kakor ti.
Ljubljen biti si želi.
Je svetla luč v temi.

Sandi Brenčič, 8. a, OŠ Destrnik

OPIS DESTRNIKA

Destrnik leži na obrobju panonskega sveta – približno 30 km od Maribora v severovzhodnem delu Slovenije.

Združuje 17 vasi: Destrnik, Drstelja, Dolič, Desenci, Gomila, Gomilci, Janežovci, Janežovski Vrh, Jiršovci, Ločki Vrh, Levanjci, Placar, Strmec pri Destrniku, Svetinci, Vintarovci, Zg. Velovlak in Zasadi.

V Destrniku živi približno 2500 prebivalcev. Največ jih je zaposlenih v Ptuj, ki je približno 9 km oddaljen od Destrnika.

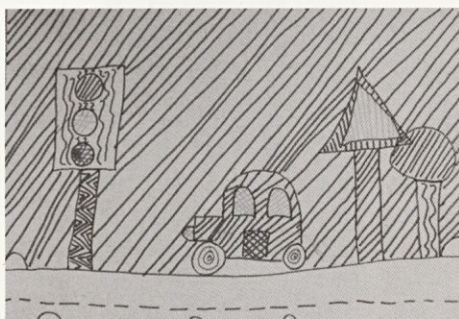
V občini se ljudje ukvarjajo z gostinstvom, kmetijsko dejavnostjo, vinarstvom in obrtjo.

Javne zgradbe v Destrniku so šola, pošta, vrtec, občina, cerkev, gasilski dom.

Destrnik ima tudi znamenitosti. To so cerkev sv. Urbana, spomeniki in kapele.

Vesela sem, da stoji moj dom v lepem kraju Destrnik.

Nina Flajšman, 4. a, OŠ Destrnik

Lidija Korent, 1. t, NA CESTI

SVETINCI

V kraju Destrnik pri Ptuj majhna vasica leži,
reče se ji Svetinci.

V dolini potok žubori,
z naravnimi lepotami.

V vasi prijazni so ljudje doma,
tam je tudi kapelica.

Tradicionalne koline se naredijo,
se v veselico spremenijo.

Svetinci bodo vedno ostali
in v Destrniku kraljevali.

Špela Tašner, 5. b, OŠ Destrnik

Neja Hrastar, 1. a, NAŠ AVTO

NAŠA HIŠA

Naša hiša je še vedno v gradnji. Čeprav še ni dokončana, imam v njej že določeno svojo sobo. Skupna površina bivalnih prostorov meri 190 m².

V pritličju so kuhinja z jedilnico, dnevna soba, delovna soba, kopalnica in shramba. V mansardi so spalnica, dve otroški sobi ter kopalnica. Najbolj zanimivo se mi zdi okroglo okno na stopnišču.

Komaj čakam, da se vselimo v novo hišo.

Filip Krajnc, 3. t, PŠ Trnovska vas

SREČA

Sreče ni mogoče kupiti,
za njo se je treba boriti.
Če srečo že imaš,
boriš se zanjo, nikomur je ne daš.
Življenje lahko je lepo,

a brez sreče je slepo.
Kdor izgubil je upanje,
naj ve, da sreča je.
Ne obupaj nikoli,
da ti srečo ukradejo,
ne dovoli.
Življenje je kratko,
s srečo bolj sladko.
Išči po vsem jo svetu,
če je treba še na tujem planetu.
Vedi le to, da sreča
brez skrbi je opoteča.

Petra Kramberger, 5. b, OŠ Destrnik

Aleš Štebih, 2.t, MOJ DOM

OPIS DOMAČE HIŠE

Naša hiša je bila zgrajena 1863 leta in je stara 142 let. Grajena je bila v kmečkem stilu in je bila leta 2004 v celoti obnovljena v prvotni stil. Zato ohranja in krepki kulturno dediščino. Grajena je v smeri vzhod – zahod. Stoji v slikoviti dolini Pesnice. Leži na koncu vasi Levanjci. Za hišo teče potok Levanjščica. Ob njem je speljana asfaltna cesta. Ob hiši so kmetija s hlevi, silosi in garažami. Ostrežje je leseno. Pokrita je z opeko – bobrovcem. Na strehi sta dva dimnika, v sredini je strešno okno. Fasada je bela, na njej so rumeni in modri pravokotniki. Nad okni so lončeni okraski. Fasada je pod streho zaključena z okraski. Okna so lesena, izdelana v starem stilu. Vhodna vrata so lesena in okovana. Stopnice so pokrite z nadstreškom. Temelji so iz naravnega kamna. Obnovljeni so v naravnem stilu. Hiša je varovana s strelovodom.

Damjana Žampa, 3. b, OŠ Destrnik

Valentina Muršec, 1. t, HIŠA

POMLADNA PESEM

Listje na drevju lepo šelesti,
ko veter skozi veje šumi.

Ptice veselo žvrgolijo,
ko na vejah gnezda gradijo.

Sonce pregnalo je hlad,
spet prišla k nam je pomlad.

Benjamin Brenčič, 4. a, OŠ Destrnik

MEDVEDEK IN MAVRICA

Nekoč je živel medvedek Medi.
Nekega jutra sta s starejšim bratom
Poldetom gledala risanko o zakladu
na začetku mavrice.

Medvedek Medi reče: »Iskat grem
tisti zaklad na začetku mavrice.«
Starejši brat mu odgovori: »Kaj boš ti!
Niti hoditi še ne znaš!«

Medvedek Medi: »Pa kaj potem,
bom pa po štirih plazil, če misliš, da
ne znam hoditi.«

Brat Polde: »Hja, ti ja, ti pa znaš
hoditi! Se ti vidi!«

Medi: »Kar naravnost skozi vrata
bom šel iskat mavrico.«

Brat Polde: »Pa reci svojemu dedcu,

naj te nosi, da boš hitreje nazaj.«
Medi: »Videl boš, uspelo mi bo!«
Odšel je na vrt in srečal babico:
»Kam pa kam, medvedek Medi?«
Medi: »Po zaklad pod mavrico!«
Babica: »Kar pojdi, boš videl,
praznih rok boš prišel nazaj.«
Medi: »Pa povej še mami in očku,
da me ne bosta iskala. Boš videla,
pravi veliki velikanski zaklad bom
prinesel. Boš videla, kako se ga boš
razveselila.«

Babica zamahne z roko: »Oh, gotovo
bo kakšna sadika za rože!«

Medi: »Adijo babica. Pa ne pozabi
me!«

In medvedek švigne po poti. Kmalu
zavije za grm, da bi si malo odpočil.
Za grmom sreča veverico, ki izkopa-
va lešnik in hiti z njim v svojo
duplinico. Medi jo ustavi in vpraša:
»Kam tako hitiš?«

Veverica mu odgovori: »Ja, kam ven-
dar! V svoje duplo. Pripravljam si
zalogo. Kaj ne veš, da bo čez pet
mesecev zima?«

Medi: »Oh, to pa je še ogromno časa!
Grem, mudi se mi po zaklad izpod
mavrice.«

Veverica: »Eh, kaj? Zaklad izpod
mavrice? Same otroške bedarije! Kaj
ti verjameš v te reči?«

»Boš že videla,« pravi Medi in odhiti
naprej.

Teče po zelenem travniku, na
katerem se pase ovčka.

Pogleda ga in vpraša: »Kam greš,
medvedek?«

Medvedek ji odgovori: »Po zaklad
vendar! Tisti pod mavrico, veš?«

Ovčka: »Dvomim, da ga boš našel.
Ojoj, same otročarije. Še nisi nehal
verjeti v zaklade?«

Medi: »Ne, zakaj? Saj ga grem
pravkar iskat! In dokazal vam bom,
da zares obstaja.«

Medvedek se poslovili in odide po
vijugasti poti naprej. Hodi in hodi,

Aljaž Muršec, 1. a, POMLAD

nakar zagleda mavrico.

»Ampak, kje je zaklad? Aha, izgleda,
da bo treba po mavričnem mostu na
začetek mavrice.«

Ko pride na začetek mavrice, zagle-
da skrinjico: »Joj! Zaklad! Kako sem
vesel! Kar domov ga bom odnese,
da vsem pokažem, da sem ga našel.
Zdaj pa hitro! Oh, ah, oh ... kako je
težak. Najbolje, da ga odprem kar
tu. Pretežak je.«

Medvedek hodi okrog skrinjice in
išče ključek. Zagleda napis na skrin-
jici – KDOR ME ŽELI ODPRETI,
MORA ENO OD BARV MAVRICE
VZETI.

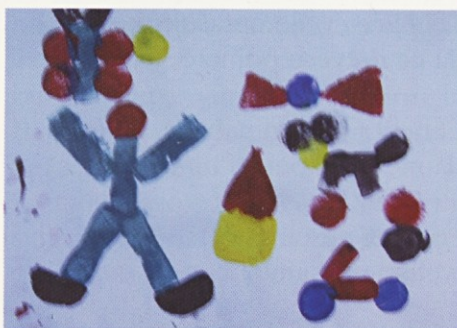
Ker so bile njegove tačice rožnate,
vzame rožnato barvo. Odklene zak-
lad in vrne barvo v mavrico. Če je
ne bi vrnil, bi se mavrica razpršila.
Dvigne pokrov zaklada in:
»Aaaaaaaa! Kako lepi bonbončki!
To so mavrični bonbončki! Bi jih še
vi malo poskusili?«

Otroci – publika odgovorijo: »Ja! Ja!
Ja!«

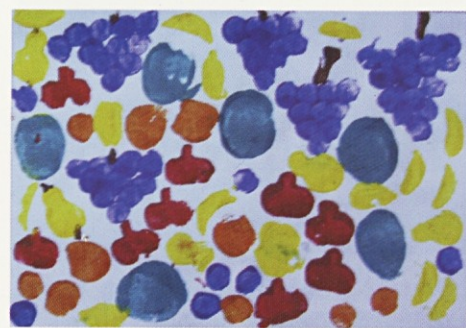
Medvedek se poslovili in oddide
domov, naravnost v svojo mehko
posteljico. In prav nobenemu, niti
mami, niti očku, niti bratcu, niti
babici, niti dediju ni povedal, da je
našel zaklad.

»Prav jim je, zakaj mi pa niso verjeli.
Vsak naj gre kar sam poiskati svoj
zaklad.«

Eva Hrastar, 3. a, OŠ Destrnik

Jernej Plohl, 1. a, PROSTI ČAS

Jernej Plohl, 1. a, SADJE

MOJA MIŠA

Za 7. rojstni dan sem dobila morskega prašička. Dala sem mu ime Miša. Zelo sem je bila vesela in postala je del mojega vsakdana. Nikoli ni sama, prostor si deli s ptički, ki cel dan žvrgolijo. Kadar je zunaj toplo, jo nesem ven, kjer si sama nabira travo. Kletko ji očistim vsak dan, ji zamenjam vodo in dam svežo hrano. Medtem ona hodi po tleh, ker je zelo igriva. Sedaj je že zrasla in sem se zelo navezala nanjo. Pa tudi vsi ostali pri nas doma. Vedno bo ostala moja Miša.

Anja Klasič, 2. t, PŠ Trnovska vas

Tamara Lovrec, 1. a, MOJA MUCA

SANJE

Nate mislim res vsak dan,
saj vem, da ti si daleč vstran.
O tebi sanjam vsako noč,
ker vem, da ti si daleč proč.
Tam nekje v raju sva sedaj,
kjer škrjančki žvrgole
in metuljčki se pode,
svetlo sonce z nama gre.
Nato se prebudim,
a dalje sanjam,
čeprav ne spim.
Dovolj je, da zaprem oči
in pred menoj si zopet TI.

Urška Kraner, 8. a, OŠ Destrnik

MOJ LJUBLJENČEK

Mojemu kužku je ime Ringo. Živi pri družini Murko. Njegov dom je topel, saj je obložen z lesom. Ringo je

majhen, saj je star komaj 8 mesecev. Po prsih in trebuhu je bele barve. Noge ima rjave, šape pa bele. Rep in glava sta rjave barve. Smrček ima črn. V ušesih ima dve roza lisi. Zelo rad skače po meni in snegu. Ringo skoraj vedno miga z repkom. Hranimo ga z ostanki hrane in s konzervami. Rad pije mleko in vodo. Ringo mi je zelo všeč. Želim, da bi ostal moj ljubljeneček.

Vid Murko, 4. t, PŠ Trnovska vas

Nejc Pesek, 1. a, CVETOČE DREVO

POMLAD

Zima je odšla,
pomlad pa spet prišla.

Vrnile so se ptice,
štorklje, škorci, lastovice.

Trata zeleni,
veliko rožic nam cveti.

Vrt gnojimo že,
pridelka veselimo se.

Čebelice cvetje oprašujejo,
da na drevesu polno češenj bo.

Čebelica je med nabrala,
da medvedkom ga bo dala.

Pomladi veseli smo,
veliko vriskamo.

Samanta Polajžer, 4. a, OŠ Destrnik

OGLED VOD- NEGA ZAJETJA V SKORBI (NARAVOSLOVNI DAN)

8. 12. 2004 smo imeli učenci 4. razredov devetletke naravoslovni dan. Odpravili smo se do vodnega črpališča v Skorbi.

Sprejel nas je prijazen gospod, ki nam je predstavil, kako dobivamo pitno vodo. Izvedeli smo veliko zanimivega. Povedal nam je, da z vodo oskrbujejo 22 občin, da je omrežje cevi dolgo 900 km, da imajo 15 vodnjakov ... dva smo si tudi ogledali. Eden ne deluje več in je samo za ogled ter je edini v Skorbi.

Globok je 20 m. Na dnu vodnjaka je pesek.

Zanimivost so bile posebne ribice, s katerimi preverjajo čistost pitne vode. Te so nam ostale najbolj v spominu.

Gospod nas je bil vesel in nam je podaril še nekaj knjižic o pitni vodi, ki smo si jih skupaj z učiteljico ogledali in ponovili, kar smo se naučili v Skorbi. Odpravili smo se na avtobus in v šolo, kjer nas je čakalo še nekaj dela.

Spoznala sem, kako je voda dragocena in da jo moramo koristno ter varčno uporabljati.

Urša Markež, 4. c, OŠ Destrnik

LJUBEZEN

Ljubezen, ki nam v srcu tli,
morda res ni za večne dni.

Ljubezen lep občutek je,
ki živi in čuti se.

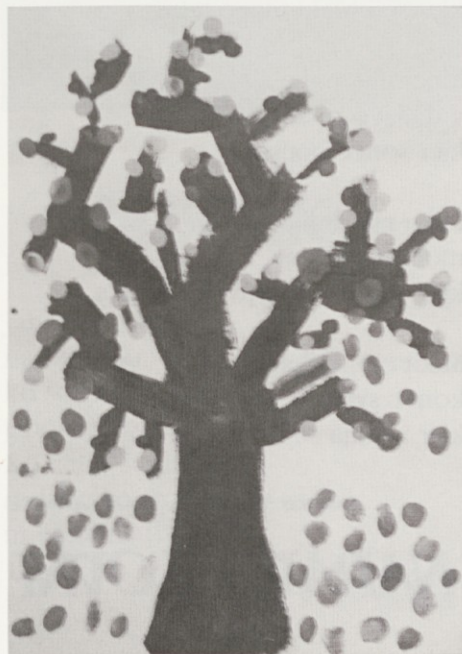

Tjaša Matko, 1. a, MOJ AVTO

Ljubezen je lepa kot pomlad,
saj imaš nekoga rad.
In če tudi on ima rad tebe,
vidiš le še njega in sebe.

Če pa on zavrača tvojo ljubezen,
naj to ne sprevrže se v bolezen.
Ne zavrzi vsega zaradi ene same
polomije,
saj šolske ljubezni bodo prehitro
minile.

Monika Šalamun, 9. b, OŠ Destrnik

Valentina Cizerl, 1. a, DREVO

KONJI

Tri tisoč let prej, preden so se pojavili vlaki in avtomobili, se je dalo hitro in učinkovito potovati le s konji. Te iskrive in lepe živali so tudi med najrazumnejšimi. Tako jih človek brez težav nauči različnih veščin. Danes je na svetu več kot 75 milijonov udomačenih konj, ki pripadajo prek 100 različnim pasmam. V družino konj uvrščamo tudi zebre in osle. Vsi so dolgonoge živali s kopiti, z dolgim repom in grivo na vratu. Tečejo lahko zelo hitro. Dobro vohajo, izvrstno vidijo, izostren pa imajo tudi sluh. Tako so ves čas pozorni na nevarnost, pred katero hitro pobegnejo. Konji so rastlinojede živali. Hranijo se skoraj izključno s travami, ki jih popasejo z ostrimi sekalci.

(Vir: Velika ilustrirana otroška enciklopedija)

Tomaž Rojko, 3. b, OŠ Destrnik

POMLAD

Ko pride pomlad,
jo moraš imeti rad.
Spet sonce posije,
oblake zakrije.

Pomlad nam drevje okraši,
še nas razveseli.
Trave v vetru drhtijo,
ptički nas z znano
pesmijo prebudijo.

Pomlad, ostani tu!
Vsi bomo srečni četudi v dežju.

Maruša Horvat, 5. a, OŠ Destrnik

ZORO

Nekoč je živel najboljši bojevnik. Ime mu je bilo Vid. Vsi so ga klicali Zoro. Njegovi ženi je bilo ime Natalija. Njegov najhujši sovražnik je bil Aljaž. Zoro se je zavzemal za revne ljudi, ki jih je Aljaž ropal in pobijal.

Zoro je imel svojo skrivališče ob hiši pod slapom. Imel je konja Tornada. Tako se je imenoval, ker je drvel kot vihar. Aljaž je nekoč vdrl v Zorovo hišo. Ubil je njegovo ženo in ugrabil hčer Eleno, Zoro so ranili in ga odpeljali daleč v stran v zapor. Po dvajsetih letih se mu je uspelo rešiti. Pri tem mu je pomagal učenec Benjamin. Le-ta se je hitro učil, če pa je kaj naredil po svoje, ga je Zoro hitro opomnil z bičem. Benjamin in Zoro sta izvedela, da Aljaž vabi vse privrženca v svojo palačo. Benjamin se jim je pridružil kot vohun, saj ga nihče ni poznal. Tam je spoznal Eleno. Naslednji dan jih je Aljaž odpeljal v rudnik, kjer so izkopavali zlato. Med obiskom je Benjamin ukradel zemljevid rudnika. Zoro je v bližini rudnika zakuril, da jih je zamotil. Aljaževih privrženecv je bilo veliko, vendar je Zoro in Benjaminu uspelo pobiti vse hudobneže. Zoro je bil presenečen, ko je spet videl svojo hčer. Na žalost je bil smrtno ranjen. Elena in Benjamin pa sta srečno živela, dokler nista umrla.

Gregor Šalamun, 4. t, PŠ Trnovska vas

Matic Krajnc, 1. a, LISTJE

PESEM O JESENI

Zemlja je zorana,
za setev je pripravljena.

Kmetje na njive so koruzo posejali
in s traktorji na drugo polje se
podali.

Zajčki jedli bi,
pa kaj ko hrane ni.

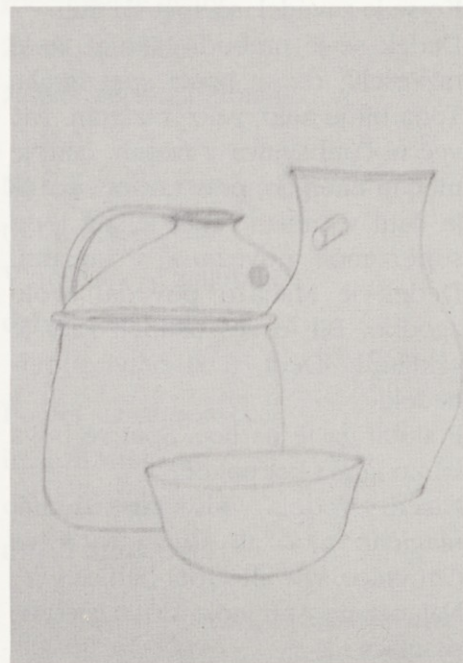
Ptice odletele bodo,
spomladi se vrnila bodo.

Kmetje veseli so,
ker dobra letina bo.

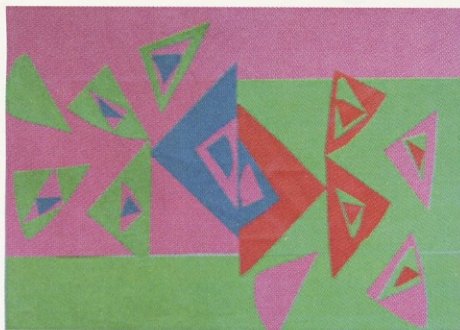
Zato so vsi brez skrbi
v tople postelje odšli.

Jeseni listje rumeni,
vsa sreča se zbudi.

Manja Polajžer, 4. a, OŠ Destrnik

Nataša Imenšek, 8. a,
POSODA MOJE BABICE, svinčnik

Mateja Čeh, 8. a, PLESOČI TRIKOTNIKI, kolaž

MATJAŽEV SUPER DEDEK

Opisala vam bom, kako je Matjažev leni, trmasti, stari dedek postal mlad, živahen in energičen.

Zgodilo se je nekega deževnega dne, ko zunaj ni bilo dela. Matjažev dedek je sedel za pečjo in malce zadremal. Sanjal je, da je postal mlad, osemnajstletnik, ki je zganjal nemogoče norčije.

Na bližnjem parkirišču je s svojo bando na treh avtomobilih prebodel gume. Zalotil jih je policist. Ucvrli so v svoje skrivališče.

To je bilo na bencinski črpalki, ki že dolgo ni več delovala. V skrivališču so imeli polno pripomočkov, s katerimi so ušpičili norčije. Radi bi se znebili tudi »lumpastega« policaja. Ko je pridrvel za njimi, so pripravili fračo z zelo trdo skokico in zadeli policaja naravnost v glavo. Omedlel je. Nudili so mu pomoč. Ko se je zavedel, so spet zbežali.

Dedek se je prebudil, Matjaž se je razveselil, da se bosta spet igrala. Toda bil je zelo, zelo razigran. Nič več ni čutil svinca v nogah, čutil je moč in energijo, prav takšno, kot jo je čutil v sanjah. Vedel je, da je ta super moč povezana s sanjami. Dedek je Matjažu povedal svojo zgodbo. Bil je ves osupel, zato je vzkliznil: »Dedi, ti si pravi super-dedek!«

Poljubil ga je na lice. Spet se bova lahko igrala kot nekoč.

Nisem vedela, ali ima dedek magično moč ali so za to krive čaravnice, vile ali super babice.

Naj ostane skrivnost do naslednje pravlјice.

Tanja Trinkaus, 4. t, PŠ Trnovska vas

POMLADNA PESEM

Narava zelo diši,
ko veter skozi drevesa šumi.

Ko ptički zapojejo mi,
dobri smo si vsi.

Zjutraj ptiček žvrgoli,
v šolo se mi mudi.

Mihael Cafuta, 4. a, OŠ Destrnik

Dušanka Škamlec, 9. b

BISTVO JE OČEM NEVIDNO

Nekega dne je prišla deklica iz šole vsa objokana. Mati jo je vprašala, kaj se ji je pripetilo. Deklica pove, da v šolski predstavi igra nepomembno stransko vlogo. Mati vzame uro in ji pokaže njen mehanizem. Nato ji reče: »Brez še tako majhnega delca ura ne bi delovala.«

Ljudje v predstavah vidijo le glavne igralce in jih hvalijo. Toda brez stranskih vlog tudi predstave ne bi bilo.

Enako je tudi v življenju. Ljudje vidijo predvsem zunanji videz, ne pa tistega, kar človek nosi v sebi. Zato nekateri krivično sodijo ljudi po videzu, ker imajo takšen prvi vtis. Tudi v prijateljstvu je podobno. Za dobro prijateljstvo je potreben dober odnos, za to se morata truditi oba. Tako lahko ugotoviš, kdo je zares pravi prijatelj. Če si do nekoga prijazen in se trudiš za prijateljstvo, druga oseba pa ne, v tej osebi ne najdeš prijatelja. Zato imaš zelo

malo pravih prijateljev. To so ljudje, za katere veš, da ti bodo pomagali v stiski in te razvedrili v žalostnih trenutkih. Vsak človek ima prijatelje, saj bi bil brez njih svet pust.

David Pukšič, 9. a, OŠ Destrnik

MIKA ME

Mika me, mika
pot na stezico,
kjer se oblaki tikajo tal.

Mika me, mika
v daljavo prostrano,
kjer sonce počiva.

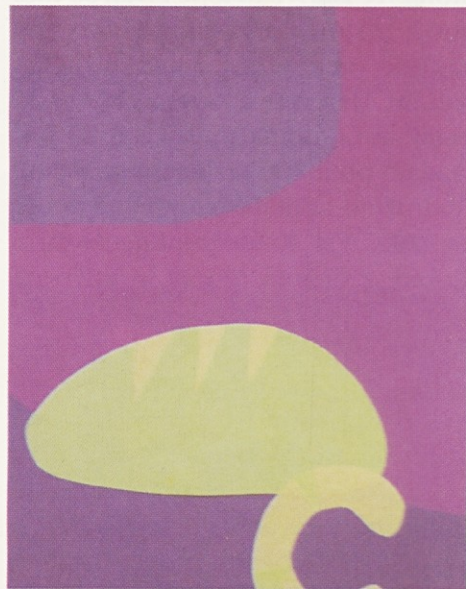
Mika me, mika
morska globina,
kjer sonce v morju se svetlika.

Mika me, mika
konec sveta,
kjer zemlja se konča.

Biserka Mlakar, 5. b, OŠ Destrnik

NARAVOSLOVNI DAN

V ponedeljek smo imeli naravoslovni dan. Z učiteljico Mileno smo se odpravili proti Trnovskemu Vrhu. Tam smo si ogledali vrtove, vinograde in sadovnjake. Opazili smo razliko med starimi in novimi sadovnjaki ter vinogradi. Novi vino-

Anja Golob, 8. a, KRUH IN ROGLJIČEK, kolaž

gradi imajo betonske stebre in ravne vrste, stari pa so na lesenih kolih. Ogledali smo si tudi vrtove. Nekateri so bili ograjeni. Po ogledu smo se najedli in se polni vtisov vrnili.

Ana Švarc, 2. t, PŠ Trnavska vas

Anja Klasič, 2. t, NAŠA ŠOLA

JABOLKO

Jabolko okroglo
na drevesu visi,
ko sonček posije,
jabolko dozori.
Ko veter zapihlja,
se jabolko smehlja
in pade na tla.

Maja Plohl, 3. a, OŠ Destrnik

POROČILO Z NARAVO- SLOVNEGA DNE

V ponedeljek, 27. 9. 2004, smo imeli naravoslovni dan. V šolo smo prišli ob 8.15. Po nas je prišel avtobus in nas odpeljal na Ptuj. Peš smo šli v ptujsko pekarno, kjer izdelujejo različne vrste kruha. Tam smo si naredili kape, da ne bi v testo padli lasje, in ogrinjala, da se ne bi umazali po oblačilih. Šli smo si ogledat različne stroje in pripomočke za izdelavo kruha, gospe pa so ročno oblikovale rogljičke. Šli smo v prvo nadstropje in gospa je povedala, koliko moke porabijo na dan in koliko kruha pripravijo. Odhiteli smo do Drave, kjer smo se namalicali. Nekaj kruha smo vrgli tudi račkam in labodom. Nato smo šli preko mostu do parkirišča, kjer so nas čakali vodiči in nas vodili do Miheličeve galerije, minoritskega

Sončni grič - maj 2005

samostana, mestne hiše in sramotilnega kamna, od tam pa do gradu in do arheološkega muzeja, v katerem smo si ogledali vse, kar so izkopali iz zemlje. Videli smo tudi rimski denar, star približno 1500 let.

Od tam smo šli po dekleta, ki so nastopala s folklorno skupino. Po nas je prišel avtobus in odpeljali smo se v Destrnik. Dan mi je bil zelo všeč in upam, da se še kdaj odpravimo na kakšnega podobnega.

Monja Polajžer, 4. a, OŠ Destrnik

Sandra Dvoršak, 7. a, ROKA, oljni pastel

PESMICA

Naš travnik je zelen,
zato odšel bom ven.

Nabral bom šopek rož,
ne bom jih vrgel v koš.

Šopek bom dal mamici,
ker ga bo vesela.

Jure Krušič, 4. a, OŠ Destrnik

Ines Horvat, 2. t, MOJ DOM

KUŽKOVO SREČANJE Z ZAJČKOM

Kužek Piki je nekega dne šel v gozd. Srečal je zajčka Maksija in ga vprašal, če se gresta na kmetijo igrat. Maksi se je strinjal in šla sta. Igrala sta Črna Petra in cel dan sta se zabavala. Ko se je stemnilo, sta rekla, da bosta ostala pokonci in si naredila šotor: Celo noč sta se igrala. Imela sta polno dobrot, potem se je prikazalo sonce. Kuža in Maksi sta gledala, kako je vzšlo. Potem je prišel gospodar, ki je prinesel hrano za kužka in Maksija.

Tilen Lacko Kolar, 2. a, OŠ Destrnik

Boštjan Rola, 2. t, MOJ DOM

SREČEN FANT

Živel je srečen fant,
rdeč imel je gvant.
Živel je dekle,
želelo srečnega fanta je.

Na trgu se srečata,
tri besede rečeta.
V hipu sta se zaljubila,
dvojčka sta dobila.

Potem sta se poročila
in si zaželela,
da bi še enkrat
toliko otrok imela.

Filip Krajnc, Matjaž Pukšič,
Rok Korent in
Domen Kramberger, 3. t
in 4. u, PŠ Trnavska vas

Ana Vertič, 2. t, NA VASI

OPIS ŽIVALI

Moja domača žival je psička. Ime ji je Kala. Zelo rada je sladkarije, včasih pa tudi meso. Ima svoje igrače, vendar se najraje igra z mano in mojo sestro. Stara je devet mesecev. Je nemška ovčarka in je svetlo rjave barve, po hrbtu pa je črna. Je zelo huda, če vidi drugo psičko na našem dvorišču. Ima zelo močne tačke in močan gobček. Najbolj uboga atija, naju in mamice pa sploh ne.

Samanta Polajžer, 4. a, OŠ Destrnik

LJUBEZEN IN SRCE

Ljubezen in srce je pravo zame.
Če tega ne bi bilo,
bi bilo prav hudo.
Ljubezen ti da žarek v srce
in iskrico v očeh.

Ljubezen in srce sta besedi dve,
a če ju ni, te nekje zelo boli.

Lea Horvat, Klemen Čeh,
Sabina Horvat, Mateja Korent
in Jana Arnuš, 3. t in 4. u,
PŠ Trnovska vas

Marko Petek, 8. a, ČEVLJI IN ROGLJIČEK,
tempera

BISTVO JE OČEM NEVIDNO

Če bi se tega zavedali vsi, bi bil vsak pogled in nasmeh kot novo upanje, nova sreča. Na žalost pa mnogi to preslišijo in gledajo samo na zunanjost. Kot da je zunanja podoba nekaj več kot notranja. Ponavadi so to tisti, ki se imajo za »glavne«. Tudi če z njimi prijateljuješ, jim pomagaš, se trudiš zanje, boš v njihovih očeh vedno nekaj manj. Takšnim »prijateljem« bi lahko rekel kar izkoriščevalci. Vzamejo te, ko te potrebujejo, in odvržejo, ko te več ne potrebujejo. Le malo je takih prijateljev, ki ti v stiski ponudijo roko, sočustvujejo s tabo in te tolažijo. Takšni prijatelji gledajo tudi notranjo lepoto in nanje se lahko vedno zaneseš. Dobro prijateljstvo je pomembno, saj vsaj tu začutiš, če že ne drugje, da te ima nekdo rad. Ni pomembno, ali je prijatelj ali prijateljica, pomemben je samo namen. Ljudje bi morali gledati s srcem in z dušo ter izrekati predvsem lepe besede in ne žalitev. Ponavadi pa v navalu jeze izrečemo marsikaj, kar pozneje obžalujemo. Če si pravi prijatelj, to odpustiš, saj bi si tudi sam želel tega. Zatorej poskusimo ohraniti prijateljstvo, pomagajmo si in se oklepajmo ene misli: Bistvo je očem nevidno.

Dušanka Škamlec, 9. a, OŠ Destrnik

MOJ KRAJ

Moja vasica
najlepši si kraj,
ki videla sem ga do sedaj.

Na cerkvi zvon kraljuje
in že mnoga leta vetru kljubuje.

V vasici smo šolo zgradili,
da se bodo otroci kaj naučili.

Zapustila te ne bom,
ampak na hribčku za vasjo
kmalu odpočila si bom.

Urška Brunčič, 5. b, OŠ Destrnik

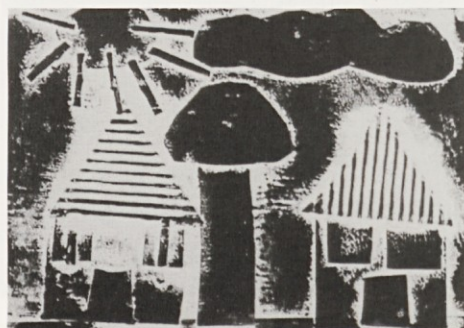

Petra Kramberger, 5. b, NAJLJUBŠA ŽIVAL,
linorez

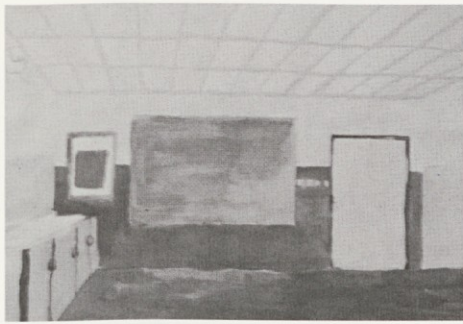
OBISK V LOVSKEM DOMU

V sredo smo bili v lovskem domu v Trnovski vasi. Gospod Jože Arnuga, ki je že dolgo lovec, nam je povedal veliko o živalih: snah, zajcih, divjih svinjah in lisicah. Izvedeli smo, kje imajo krmišča. Spoznali smo lovsko uniformo in opremo. Veliko nas je zanimalo o živalih, lovu in vsem, kar počnejo lovci. Izvedeli smo tudi to, da lovci skrbijo za živali. Pozimi jim prinašajo hrano. Predstavil nam je tudi Lovsko družino Trnovska vas, v kateri je 35 lovcev. Učiteljica nam je povedala, da je bil tudi njen oče lovec. Preživeli smo lep dopoldan, ki nam bo ostal v lepem spominu.

Saša Kramberger, 3. t, PŠ Trnovska vas

Ana Švarc, 2. t, NA VASI

Uroš Brunčič, 9. b, Učilnica, tempera

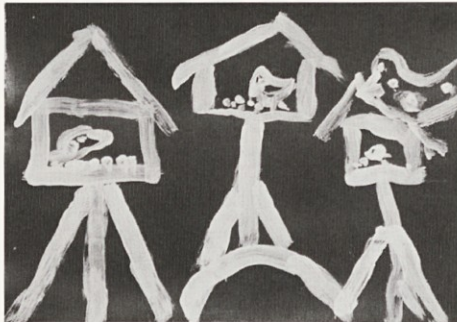
BOŽIČEK

Božiček, čakamo te mi,
polni veselja in radosti,
da prišel bi k nam ti,
poln daril in še veselja,
to je naša želja.

Božiček, prinesi nam snega,
darila in čokolade,
veselja in zdravja,
čakamo te za pečjo
polni pričakovanja,
vsi otroci vsega sveta,
da darila prinesel bi nam ti.

Božiček, pokaži nam
svoje sani in jelene,
poleteli bi s tabo vsi,
da bi videli svet poln veselih otrok.

Lovro Bočkaj, 4. a, OŠ Destrnik

Nina Milošič, 1. t, ZIMA

HOROSKOP ZA MIŠKO

V aprilu se lahko zgodi, da te bo
požrla mačka. Imela bo rumeno
dlako in zelene pike. V njenem tre-
buhu bo vijolično rožnat ptič, ki je
zelo zabaven. In če te požre še on,
boš umrla.

Sašo Arnuga, 4. u, PŠ Trnovska vas

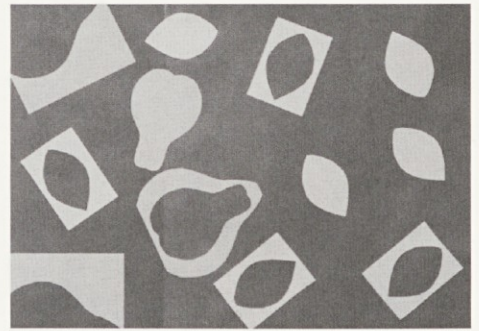
POMLAD

Prišla je pomlad,
nas s soncem obsijala
in nasmeh na lička dala.

Travo je ozelenela,
rožice razcvetela
in nam pomladno veselje zaželela.

Rok Kajzer, 4. a, OŠ Destrnik

Ksenija Petrič, 4. a, OŠ Destrnik

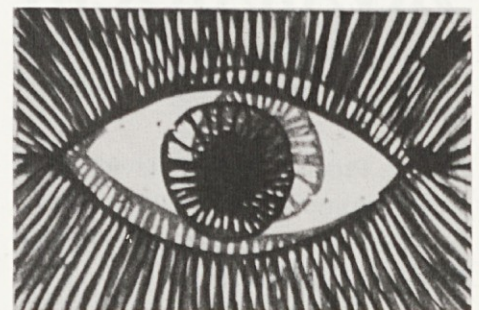
Martina Potrč, 8. a, HRUŠKE, kolaž

RUDI IN MEDVEDEK

Nekega večera je maček Rudi našel
medvedka. Ni vedel, kaj bi z njim.
Sprehajal se je po ulicah in prišel do
slasčičarne. Hotel si je ogledati
slasčice, tedaj pa je zagledal deklico, ki
je jokala. Jokala je in prosila mamico,
naj ji kupi medvedka. Rudiju se je
posvetilo, da bi za medvedka dobil
slastno kosilo, saj je bil zelo sestradan.
Rudi ju je zasledoval in prišli so do
velikega bloka. Ko so se v petem nad-
stropju ustavili, je Rudi stekel nazaj k
medvedku. V košu je poiskal vrv,
vedro in voziček. Vse je naložil na
voziček in odvedel k bloku. Vrv in
vedro je vrgel na balkon, sam pa je
odhitel po stopnicah navzgor. Ko je
prišel do petega nadstropja, je smuknil
v sosednje stanovanje. Skočil je k vrvi
in vedru. Vedro je spustil navzdol,
medvedka potegnil navzgor in odhitel
v stanovanje. Dekličino sobo je hitro
našel, saj je bilo stanovanje majhno.
Medvedka je položil k blazini in še
sam zaspal.

»Joj, pozabil sem oditi!« je zavzdihnil
Rudi ves utrujen. Malo za tem se je
zbudila deklica in videla medvedka ter
Rudija. Rudija je pobožala, medvedka
pa objela. Rudiju je v zahvalo dala
ribo. Prišel je vsak dan in vedno je
dobil kaj za pod zob.

Aleksander Majcen, 4. t, PŠ Trnovska vas

Jasna Pintarič, 9. a, OKO, linorez

RDEČA LIČKA

Fant ima rdeča lička,
mehka kot orehova potička.

V deklico se je zaljubil,
skoraj glavo je izgubil.

Potem sta se poročila,
tri otroke sta dobila.

Mož in žena bila sta srečna,
njuna ljubezen bila je večna.

Učenci 1. t, PŠ Trnovska vas

ROK

Imenujem se Rok. Imam temno
modre oči, rjave in kar precej goste
lase. Moja koža je bolj svetla. Najraje
od oblačil imam trenirko. Žoga je
moja najboljša prijateljica. Najraje
imam nogomet, zato hodim trenirat
v Nogometni klub Drava Ptuj. Velik
sem 151 cm in tehtam 43 kilo-
gramov. Najraje od trakov imam be-
lega trak z znakom nike. Kupil sem
si ga 4. aprila 2005. Doma sem v
Janežovskem Vrhu 39 v Destrniku.
Hodim na Osnovno šolo Destrnik-
Trnovska vas. Star sem 10 let, 21.
septembra bom star 11. Z nogomet-
nim klubom sem šel letos v Francijo.
Tam smo odigrali osem tekem in
zasedli sedmo mesto med dvain-
tridesetimi ekipami. Spali smo pri
francoskih družinah in bil sem zelo
zadovoljen.

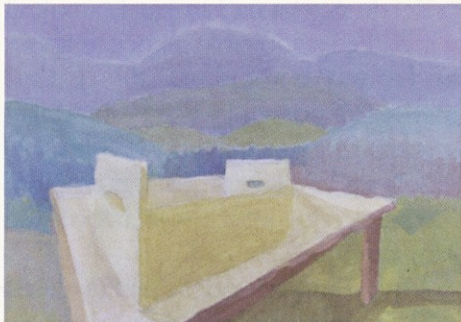

Aleš Štebih, 2. t, AVTOPORTRET

VREME

Grmi, grmi, ves dan grmi.
Gromi glasno vriskajo,
oblaki na nebu se stiskajo.
Dežek lije,
sušo ubije.
Koruzo, pšenico in druge rastline
razveseli,
saj vse ozeleni.

Alen Belec, 4. a, OŠ Destrnik

Kristjan Bohl, 9. a, V NARAVI, tempera

INTERVJU S SKUPINO »KVAKAJOČIH PET«

Matjaž: Prosim, če predstavite člane
vaše skupine.

Kvakajočih pet: Matevž, Reglja,
Kvak, Žužko in Kopač.

Matjaž: Kdaj ste začeli s petjem?

Kvakajočih pet: Pred enim mesecem.
Matjaž: Kateri je vaš največji hit?
Kvakajočih pet: Kvakrs!
Matjaž: Kdo je vaš vodja?
Kvakajočih pet: Matevž Mevža.
Matjaž: Imate kakšne pokrovitelje?
Kvakajočih pet: Ja, seveda. To je
Cmera 2000.

Matjaž: Kdo so vaši oboževalci in kje
jih zabavate?

Kvakajočih pet: Naši oboževalci so
Divji žabjaki. Zabavamo jih v mlaki
za svinjakom!

Matjaž: Se ukvarjate s kakšnimi
konjički?

Kvakajočih pet: Konjiček je kopanje.

Matjaž: Naš čas se je iztekkel, zato se
vam najlepše zahvaljujem za vaš
dragoceni čas, ki ste si ga vzeli za
moja vprašanja. Nasvidenje na kon-
certu!

Matjaž Pukšič, 4. u, PŠ Trnovska vas

Sandra Arnuš, 5. a, ŠPORTNI DAN, kolaž

ŠPORTNI DAN

V četrtek, 27. 1. 2005, smo imeli
športni dan. V šolo sem si nesel
kombinezon. Lahko bi prinesel
sanke, a jih nisem, ker bi jih lahko
izgubil. Vozil sem se z lopatko. Bilo
je zelo zabavno. Odnegli smo ves
sneg. Igrali smo se štafetne igre in
tekmovali. Potem smo šli v razred
pit vroči čaj. Srečni smo šli domov.

Alen Karo, 2. a, OŠ Destrnik

Blaž Potrč, 1. t, MOJA DUŽINA

Nino Pavalec, 2. t, NAŠA ŠOLA

BELI ZVONČEK

Zima odhaja, sneg se topi,
ob potočku šumečem pohaja
cvet, ki zvoni.

Ko zima odhaja,
se sončku dobrika,
bel cvet ves srečen mežika.

Cin, cin ves gozdič prepeva,
cin, cin, jaz prvi sem cvet,
v pozdrav pomladi
čimprej hočem zapet.

Urška Brunčič, 5. b, OŠ Destrnik

DAN V NARAVI

Ko smo imeli naravoslovni dan, je
bilo lepo vreme. Videli smo vino-
grade, vrtove in sadovnjake. Starih
vinogradov je bilo sedem, novih pa
pet. Novi so bolj urejeni od starih.
Tudi sadovnjaki so različni. Eni so
ograjeni, drugi pa niso. Kar smo
videli, smo narisali in zapisali,
koliko je česa. Ko smo z delom
zunaj končali, smo šli v razred. Tam
smo izdelali še plakate.

Boštjan Rola, 2. t, PŠ Trnovska vas

Ana Vertič, 2. t, NAŠA ŠOLA

Sončni grič - maj 2005

MOJE ROJSTVO

Pravi otrok sem.
Mamica moja,
ko si me prvič
v naročje dobila
in prvič povila
si jokala od sreče,
ker si mislila,
da me boš
zaradi prehitrega
rojstva za vedno izgubila.

Pravi otrok sem.
Lepo se je s tabo
igrati, jokati
ali smejati.
Hvala za vse,
mamica moja.

Marjan Horvat, 4. c, OŠ Destrnik

DOBRO JUTRO

Dobro jutro, dober dan,
sonček sije že ves dan.
Kadar sončka ni,
dežek nam rosi.
Kadar sonček spet posveti,
skušajte ga vsi ujeti.

Nuša Fekonja, 3. a, OŠ Destrni

OSEBA, KI JO IMAM RAD

Opisal bom osebo, ki jo imam rad.
Ima modre oči in dolge svetlo rjave
lase. Je ženskega spola. Je srednje
postave in velikosti. Rada posluša
glasbo, poje in pleše. Ko ima čas,
pripravi zelo dobro kosilo. Je rado-
darna, prijazna in iskrena.
Razveselim jo, če ji rečem lepo bese-
do ali jo objamem. Čeprav ima
veliko dela, si vseeno vzame čas
zame. Želim ji zdravja, sreče in
veliko energije v njenem življenju.

Vid Murko 4. t, PŠ Trnovska vas

SVET

Koliko je ljudi na svetu,
pa nikoli ne izvemo zanje;
koliko upov
in vendar ostanejo le sanje;
koliko prijateljev,
pa si vendar osamljen;
kolikokrat si želiš bližine nekoga,
ki ga imaš rad,
pa vedno ostaneš sam;
koliko je vprašanj,
na katera ni odgovora,
pa vendar nikomur nič ne manjka;
koliko izgubljenih duš tava v temi,
pa jim nihče ne pomaga;
le svet neslišno hiti dalje in sanja
s
voje mirne tihe sanje.

Petra Kramberger, 5. b, OŠ Destrnik

HOROSKOP ZA JELENA

Življenje: Komaj boš čakal vikend.
Veliko se boš družil s prijatelji. Šele
na koncu meseca se boš začel učiti.
Varuj se lisice, ki te bo poskušala
ponovno prelisiti.

Šola: Šlo ti bo odlično. Prepisovanje
domačih nalog od sošolcev ti bo
ponovno uspelo.

Denar: Pri denarju bodi previden.

Sandra Arnuš, 5. a, MOJA MAMA, linorez

Nekdo te bo poskušal ogoljufati.
Porabil boš vse prihranke. Proti
koncu tedna se ti zna zgoditi, da ti
bo zmanjkalo denarja in tudi medu.
Ostale ti bodo samo hruške.

Zdravje: Bolj boš moral paziti na
svoje zdravje. Zaradi prepiha boš
staknil manjši prehlad.

Ljubezen : Znova bo nekdo osvojil
tvoje srce. Pred prelepo medvedko
boš zardeval. Čaka te prijeten
konec tedna v dvoje.

Aljaž Krajnc, 4. u, PŠ Trnovska vas

JESEN

Tisoč čudes
se jeseni godi.

Jabolka, hruške,
grozdje zori.

Poljski pridelki so
godni za žetev.

Treba opraviti
novo bo setev.

Sandi Vuk, 4. a, OŠ Destrnik

MORJE

Morje, morje daleč si proč,
upam, da pridem še k tebi nekoč.
Voda tvoja me ohladi,
vonj tvoj mi zelo diši.

Globine tvoje se bojim,
na gladini raje se držim.
Na dnu svojem skrivnosti skrivaš,
v burji ti uživaš.

Ladje se na valovih tvojih zibljejo,
za obzorjem počasi se izgublajo.
Težak tovor prevažajo,
potnike v daljavo nosijo.

Je morje daleč tam,
kamor ne morem sam.
Ko pa spet prišel bom tja,
užival bom v čaru morja.

SNEŽAK

Franci in Tina sta šla ven delat snežaka. Ko sta ga naredila, sta šla na čaj. Naslednjega dne je bil snežak vesel. Ko pa je postalo še topleje, se je stopil.

(Zapis je nastal ob ogledu videokasete.)

Sebastjan Emeršič, 2. a, OŠ Destrnik

RECEPT ZA PROTIPRE- TEPAŠKO KOSILO

Sestavine:

3 stari pasji zobje

2 kg mletega česna

malo graha

5 izpuljenih las – dobiš jih, ko se pretepata dve deklici

3 solze

1 meter dolga palica

protiprepepaški prašek, ki ga dobiš iz kopriv

Priprava:

Vzemi največji pekač in dno namaži s solzami. Vanj vsuj pasje zobe, česen, grah in lase. Pečico vklopi na 220 OC. Ko zaslišiš v pečici pokanje, dodaj še protiprepepaški prašek.

Ko te zagrabi takšna jeza, da bi nekoga udaril, šteje do dvajset, nato zamahni s palico in iz pečice bo lepo zadišalo. Namesto dober tek si reci: NE BOM SE PRETEPAL!

Marjan Horvat, Matej Gorjup, Jernej Polanec, Thomas Pihler, 4. c, OŠ Destrnik

NESREČA NA MORJU

Ko smo zjutraj vstali, smo šli na plažo.

S sestrčno in njenim fantom smo se

šli vozit s čolnom. Vožnja je bila zelo dolga, a je hitro minila. Šli smo na kosilo. Ko smo se vrnili na plažo, se sestrčna in njen fant nista hotel voziti, zato sem se s svojim majhnim čolnom sam odpravil v morje. Začel sem veslati, nato pa sem malo legel. Opazil sem, da sem že daleč od plaže, deset metrov ali več. Bili so zelo visoki valovi, pa še burja je pihala. Moral sem se vrniti. Veslal sem na vso moč, a nič ni pomagalo, valovi so me premagali. Potem je prišel pome učitelj plavanja. Plaval je do plaže, pa še mene in čoln je vlek. Nekaj metrov pred plažo sem se vrgel v vodo in mu pomagal. Ko sva prišla iz vode, mu je ati dal nekaj denarja.

Upam, da se to ne bo ponovilo. Starše je še doma skrbelo, kaj bi se mi lahko zgodilo.

Uroš Črnko, 4. a, OŠ Destrnik

ZIMA

Spet prišla je zima, mraz, sneg leži vse okrog nas. Snežinke bele na zemljo, v igrivem ritmu padajo.

Drevesa v belo so obdana, jutra v sneg so zakopana. Razigrani otroci na dvorišču lovijo se v snežnem blišču.

Ko pa zunaj se stemni, za pečjo so skriti vsi. Snežne vile prihitijo, da jih v sanje potopijo.

Dušanika Škamlec, 9. a, OŠ Destrnik

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 4. 4. 2005, smo se učenci Osnovne šole Destrnik odpravili v šolo v naravi v Fieso. Vozili smo se 6 ur. S prtljago smo se po prehojenih sedemdesetih stopnicah naselili v sobe doma Breženka. Potem smo šli v Piran in reševali delovne liste. Zvečer nam je učitelj Matevž pripovedoval o jadraniu. Na računalniku smo si

ogledali fotografije. V torek, 5. 4. 2005, smo se vozili s kanuji. Fantje in dekleta smo tekmovali med seboj. Nekaj časa smo vodila dekleta, ker pa so fantje zašli v težave, smo jih morale počakati. Ko so priveslali do nas, so nas prehiteli. Vidite, dobrota je sirota! Popoldne je ena skupina spoznavala obrežni pas, druga pa kompas. V četrtek pa smo se zamenjali. Pri obrežnem pasu se je učitelj Gorazd potopil in nam na kopno prinesel hobotnico, ribo, školjke, rake ... Kasneje smo jih dali v akvarij v domu. V sobi z akvarijem je spal tudi Ferdo, kača, ki so se je nekatera dekleta zelo bala, zato so se za eno noč preselila iz ene sobe v drugo. Spoznali smo tudi, kako se orientirati po senci, kompasu, mahu (ki lahko včasih prevara) ... V sredo smo morali biti spočiti za 18 kilometrski pohod. Ogledali smo si Beli križ, Mesečev zaliv, stari predor ... in se čez Portorož ter Piran vrnili v Fieso. Popoldne smo spoznavali oljko. To je značilna rastlina obmorskega sveta. Svoje izdelke smo tudi predstavili. Zvečer smo zares utrujeni zaspali, druge noči pa so imele učiteljice veliko dela. Predvsem kadar so komu padale na tla bergle, kadar je po radiatorju tekla voda, kadar nas je prestrašil alarm v sosednjem hotelu ... V četrtek smo preizkušali svoje moči na plezalni steni. Streljali smo tudi z loki. Še sreča, da miza za namizni tenis, ki je bila za tarčo, nima srca, sicer bi že davno izkravela. Popoldne smo zamenjali skupine. Tisti, ki so bili v torek pri obrežnem pasu, so se zdaj učili o orientaciji in obratno. In zvečer je sledil najboljši del dneva. Disko! Malokoga glasba ni zamikala in ni zaplesal. Didžeji so vrteli glasbo po našem okusu in željah. Bilo je prekratko. V petek, 8. 4. 2005, smo se zavedli, da že odhajamo. Teden je res prehitro minil! Še zadnjič smo šli v Piran. Ogledali smo si akvarij in izpolnili zadnje delovne liste. Videli smo veliko strupenih, prijaznih, velikih in majhnih morskih živalic. Kupili smo si še nakit ali kaj drugega, nato pa se vrnili v Fieso. Še zadnjič smo pregledali omare, se najedli in razglasili rezultate. Poslovali smo se od prijaznega osebja in se odpeljali

Destrniku naproti. Vsa čast našim učiteljicam, ki so nas prenašale, in osebju, ki je z nami lepo ravvalo, nas zabavalo, nam dobro kuhalo, nas učilo ... Bilo je zelo lepo!

Anja Janžekovič, 7. a, OŠ Destrnik

HOROSKOP ZA ZAJČICO

V septembru boš ukradla veliko korenčkov in se najedla do sitega. Tako boš lahko preživela zimo. Doživela boš veliko lepih dogodivščin in imela veliko prijateljev.

Marina Mihelak, 4. u, PŠ Trnovska vas

ZIMA

Zima se bliža, a snega še ni.
Kje se potika, vemo mi vsi.

Na nebu se zberejo oblaki vsi,
da snežec naredili bi.

Glej, že rahlo sneži,
veselimo se vsi.

Smuči si pripravimo,
se na vrh hriba odpravimo.

Tam prijatelje srečamo,
v dolino odsmučamo.

Ko se otopli, snežec se odpravi,
vsak sani in smučke v kot postavi.

Tamara Fekonja, 5. b, OŠ Destrnik

ZIME ČAS JE ŠPAS

Spet drobna snežinka pade z neba,
pokrajina v belo odeta je vsa.
Misel se nežna mi smehlja,
ko zavem se,
da okrog mene vse belo je.

Bela odeja prekrije
potoke in travnike,
tudi asfaltne poti.
Uvelo pisano listje prekriva bela

snežna odeja.
Sneg je tu,
božič prihaja k nam v vas.
Težko ga že čakamo
ujeti v mraz.

Ledene sveče v noč svetijo,
v srcu našem ogenj zanetijo.
Res je krasno, čeprav zunaj je mraz,
zima za nas je pravi špas.

Sneg je tu,
božič prihaja k nam v vas.
Težko ga že čakamo
ujeti v mraz.

Sandra Arnuš,
Maruša Horvat, 5. a, OŠ Destrnik

KOKOTIRALICA

Včeraj je odšla neznano kam kokoš Micka. Odšla je verjetno zato, ker se je zlagala, da je znesla velikansko jajce. Kokoraziskovalci in kokopolicija jo že iščejo, da jo zaprejo za rešetke.

Telo ima zeleno-vijolično-bele barve. Okrog vratu ima čipke. Ima vijolične oči in se rada važi. Rada voha cvetice, zato se verjetno zadržuje na kakšnem travniku. Nosi sončna očala. Obuta je v čevlje z visoko peto.

Vse, ki jo vidijo, opozarjamo, da se ji ne približujejo, ker se rada tepe in je nevarna. Pokličite nas na številko 5501, da jo odstranimo.

Larisa, Primož, Sabina, David, 3. t, PŠ Trnovska vas

MESECI

Če v prosincu ni snega,
ga mali traven da.

Če na tri kralje jasen dan bo,
za dolgo zimo hrani seno.

Če Pavla je dan oblačen,
bo trebuh večkrat lačen.

Kar svečana ozeleni,
se rado posuši.

Ko je svečnica zelena,

bo velika noč snežena.
Sv. Valentin prinese ključ do korenin.

Več kot ima leto dni,
se v aprilu vreme spremeni.

Če na malega travna grmi,
slane kmet se ne boji.

Če je na Jurjevo lepo,
vina dosti bo.

Grudna mraz in sneg,
žita dosti prek in prek

Če na božič dežuje,
prihodnje leto močo oznanuje.

O božiču zeleno,
o veliki noči sneženo.

Zbrala Lidija Benko, 5. a, OŠ Destrnik

POČITNICE

Ko pouk se prične,
za nas se delo začne,
čeprav nikomur ni všeč
in vse nam je odveč.
Počitnice že čakajo,
mesece odštevajo,
dnevi minevajo.
Ko jih končno spet dočakamo,
veselo v vodi se namakamo.

Petra Kramberger, 5. b, OŠ Destrnik

SONČNI GRIČ

Uredili in izbrali: Lilijana Pisar, Andreja Mlakar, Bojana Kolenko in Milena Meznarič

Učenca: Doroteja Dvoršak in Marko Petek

Lektorirala: Bojana Kolenko

Grafično oblikovanje in tehnično urejanje:

Pika, Zmagoslav Šalamun, s. p., Biš 61, 2254 Trnovska vas

Fotografije na naslovnici: Zmagoslav Šalamun

Tisk: Tiskarna Grafis, Požeg 4, Rače

Naklada: 500 izvodov

Šolsko glasilo Sončni grič, šolsko leto 2004/05

NATIONAL GEOGRAPHIC Junior

Naročilo
PREKO ŠOLE
vam prinese
UGODNEJŠO
CENO
naročnine!

National Geographic Junior z vami tudi v tem šolskem letu!

Naročite se!

Brezplačna telefonska številka: **080 1990**

Medmrežje: **www.ng-junior.net**

E-pošta: **narocila@rokus.com**

Telefon: **01 513 46 46**

Telefaks: **01 513 46 79**